

Lietas arhīva Nr. CA-0040-25/10
ECLI:LV:ZAT:2025:0313.C73448023.13.S

Zemgales apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2025. gada 13. martā

Tiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Svetlana Maršāne, tiesnese Inese Belicka un tiesnese Inese Skudra

ar tiesas sēdes sekretāri Inesi Boži,

piedaloties prasītājas /Organizācija A/ pārstāves /Organizācija B/ pārstāvei /Persona B/,

izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē *Cisco Meeting* platformā civillietu /Organizācija A/ prasībā pret /Persona C/ par parāda piedziņu sakarā ar atbildētāja /Persona C/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2023. gada 1. jūnijā /Organizācija C/, kuras procesuālo tiesību pārņēmēja /Organizācija A/, cēla Zemgales rajona tiesā prasību, vēlāk to precizējot, pret /Persona C/ par parāda piedziņu, kurā saskaņā ar Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1759., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 1934., 1943. pantu lūdz piedzīt no atbildētāja prasītājas labā aizdevuma summas parādu 3561,99 *euro*, procentus par aizdevumu izmantošanu 213,04 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 236,58 *euro* un tiesas izdevumus; noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6 % gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] 2021. gada 9. martā starp /Organizācija D/ un atbildētāju noslēgts aizdevuma līgums Nr. /numurs/ (turpmāk arī Aizdevuma līgums vai Līgums), saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums par kopējo summu 3863,75 *euro*, kas sastāv no aizdevuma summas 3813,75 *euro* un komisijas maksas 50 *euro* par Līguma noformēšanu, ko pēc aizņēmēja lūguma aizdevējs ietur no aizdevuma summas.

[1.2] Ņemot vērā, ka atbildētājs pārkāpa aizdevuma līguma nosacījumus, pielaižot grafikā noteikto maksājumu kavējumu vairāk par 30 dienām, aizdevējs izsūtīja atbildētājam paziņojumu par līguma izbeigšanu ar 2022. gada 29. martu.

[1.3] Saskaņā ar 2020. gada 5. augustā starp /Organizācija D/ un /Organizācija C/ noslēgto cesijas līgumu aizdevējs cedēja atbildētāja parādsaistību prasījuma tiesības ar visām blakusprasībām un prasījumu apliecinošiem dokumentiem /Organizācija C/.

Prasītāja nosūtīja atbildētājam paziņojumu par prasījuma tiesību pret atbildētāju cedēšanu.

[1.4] Atbildētāja neatmaksātā aizdevuma summa ir 3561,99 *euro*.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma Speciālo noteikumu 4. punktu, kas ietver maksājuma grafiku un procentus par aizdevuma izmantošanu likmi, prasītājai ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētāja nolīgtos procentus par aizdevuma izmantošanu. Nolīgtie procenti par aizdevuma izmantošanu aprēķināti šādi: 3561,99 *euro* x dienu skaits x 32%/365 (0,09 % dienā).

Procenti par aizdevuma izmantošanu aprēķināti par laika periodu no 2021. gada 21. decembra līdz 2022. gada 29. martam (par 98 dienām) un ir 306,04 *euro*. 2022. gada 19. jūlijā atbildētājs veicis maksājumu 100 *euro*, no tiem 93 *euro* ieskaitīti procentu par kredītlīdzekļu izmantošanu dzēšanai un 7 *euro* ieskaitīti parāda atgūšanas izdevumu dzēšanai. Uz 2023. gada 8. maiju procenti par kredītlīdzekļu izmantošanu ir 213,04 *euro*.

Likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti šādā kārtībā: aizdevuma summa 3561,99 x kavēto dienu skaits x 0,01644/100. Likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti par laika periodu no 2022. gada 29. marta līdz 2023. gada 8. maijam (par 404 kavētām dienām) un ir 236,58 *euro* (lietas 4. - 6., 77. - 80. lapa).

[2] Atbildētājs /Persona C/ iesniedza rakstveida paskaidrojumus par celto prasību, kuros norādīts, ka atbildētājs prasību neatzīst, lūdz tiesu to noraidīt kā nepamatotu (lietas 49.-51. lapa).

[3] Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 12. janvāra lēmumu apmierināts pieteikums par procesuālo tiesību pārņemšanu, aizstājot civillietā prasītāju Igaunijā reģistrēto /Organizācija C/ ar tās procesuālo tiesību pārņēmēju Igaunijā reģistrēto /Organizācija A/ (lietas 74.-75. lapa).

[4] Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumu /Organizācija A/ prasība pret /Persona C/ apmierināta, nospriests piedzīt no /Persona C/ par labu Igaunijā reģistrētajai /Organizācija A/ parādu 3561,99 *euro*, nolīgtos procentus par aizdevuma izmantošanu 213,04 *euro* par laika periodu no 2021. gada 21. decembra līdz 2022. gada 29. martam, likumiskos nokavējuma procentus 236,58 *euro* par laika periodu no 2022. gada 29. marta līdz 2023. gada 8. maijam un tiesas izdevumus 395,10 *euro*, kopā 4406,71 *euro*. Prasītājai noteiktas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % gadā no kopējās piedzītās parāda summas par laiku pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei.

Spriedums motivēts ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] 2020. gada 5. augustā starp /Organizācija D/, kā cedentu, un /Organizācija C/, kā cesionāru, noslēgts cesijas līgums, saskaņā ar kuru cedents nodod un cesionārs iegūst cedenta naudas prasījumus Latvijas Republikā pret fiziskām personām, kas pieder cedentam. Prasījumus cedē cesionāram vienu reizi mēnesī [..] Kad prasījumu saraksts iesniegts, tiek uzskatīts, ka prasījums ir iesniegts cesionāram un cesionāram tie jāpieņem. Puses vienojušās, ka cedents cedē cesionāram prasījumus pret personām, kas iekļautas cesijas sarakstā, kopā ar visiem iespējamajiem nodrošinājumiem un papildu saistībām (cesijas līguma 1.1., 1.2. un 2.1. apakšpunkts).

No 2022. gada 30. marta prasījumu saraksta pie cesijas līguma redzams, ka prasītājam cedētas cedenta prasījuma tiesības ar visām blakusprasībām pret atbildētāju, kas izriet no aizdevuma līguma Nr. /numurs/

Ar 2022. gada 30. marta paziņojumu par prasījuma tiesību cesiju un paziņojumu par parādsaistībām atbildētājam par prasījuma tiesību cesiju un jauno maksājumu veikšanas kārtību paziņots.

Tiesas ieskatā cesijas līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma 1793. panta 3. punkta, 1805. panta prasībām, kā arī lietā nav pierādījumi tam, ka tas būtu apstrīdēts, līdz ar to tas ir pusēm saistošs un prasītājs ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 12. janvāra lēmumu /Organizācija C/ aizstāta ar /Organizācija A/.

[4.2] Lietā nodibināts un strīda par to nav, ka 2021. gada 9. martā starp aizdevēju /Organizācija D/ un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts aizdevuma līgums Nr. /numurs/, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums

3863,75 *euro*, ieturot komisijas maksu 50 *euro* no aizdevuma summas par līguma noformēšanu. Aizdevuma mērķis – no līguma Nr. /numurs/ izrietošo maksājumu saistību pret /Organizācija D/ samaksa (aizdevuma līguma speciālo noteikumu 2. punkts).

Ar lietai pievienoto /Organizācija F/ paziņojumu apstiprinās, ka atbildētājs veicis pārskaitījumu aizdevējai par aizdevuma līguma noslēgšanu. Tāpat lietai pievienots konta izraksts par aizdevuma summas izsniegšanu atbildētājam saskaņā ar līgumu Nr. /numurs/

Saskaņā ar Aizdevuma līguma speciālajiem un vispārējiem noteikumiem puses pielīga, ka aizdevuma atmaksa ir speciālajos noteikumos norādītās aizdevuma summas, aizņēmuma procentu, komisijas un aizdevuma apkalpošanas maksas samaksa noteiktajā apmērā un termiņā (Aizdevuma līguma 3.1. apakšpunkts). Aizņēmēja maksājumi tiek uzskatīti par veiktiem datumā, kad naudas līdzekļi ieskaitīti aizdevēja kontā ar norādi par maksājuma mērķi (Aizdevuma līguma 3.7. apakšpunkts).

Secīgi no Aizdevuma līguma redzams, ka aizņēmējam bija pienākums līdz katra mēneša 25. datumam veikt aizdevuma summas atmaksu 147,37 *euro*, tajā skaitā, aizņēmuma procentu (32 % gadā) un apkalpošanas maksas 1,50 *euro* samaksu.

[4.3] No lietas izriet un ar prasītāja pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa sēdē apstiprinās, ka atbildētājs savas no Aizdevuma līguma izrietošās saistības nepildīja, tas ir, kavēja grafikā noteikto maksājumu samaksu vairāk nekā 30 dienas.

Ievērojot minēto, tiesas ieskatā aizdevēja pamatoti izmantoja Aizdevuma līguma 4.5. apakšpunktā izrietošās tiesības vienpusēji atkāpties no līguma (Civillikuma 1589. pants) un ar paziņojumu par parādsaistībām lūdza atbildētājam līdz 2022. gada 11. aprīlim veikt aizdevuma samaksu pilnā apmērā, vienlaikus vēršot uzmanību uz to, lai atbildētājs brīdina gadījumā, ja nevar segt saistības līdz noteiktajam termiņam, lai izvērtētu iespēju segt parādsaistības pa daļām.

No lietas izriet, ka atbildētājs līdz noteiktajam termiņam saistības nav sedzis, kā arī nav izmantojis iespēju vienoties par parādsaistību atmaksu pa daļām.

[4.4] No lietā iesniegtā parāda aprēķina redzams, ka atbildētājs veica maksājumus saistību dzēšanai par kopējo summu 1189,70 *euro*. Pirmo maksājumu atbildētājs veica 2021. gada 31. maijā 303 *euro* apmērā, secīgi, kavējot Aizdevuma līgumā pielīgtos termiņus, tas ir, no maksājuma grafika izriet, ka maksājumi bija jāveic gan 2021. gada 25. aprīlī, gan 2021. gada 25. maijā, katrs 147,37 *euro* apmērā. Tāpat atbildētājs kavēja arī nākamos no maksājuma grafika izrietošos maksājumus, tas ir, 2021. gada jūlijā, augustā, septembrī un oktobrī, turklāt veicot maksājumus mazākā apmērā kā pielīgts aizdevuma līgumā. Vienlaikus no parāda aprēķina konstatējams, ka 2021. gada novembrī atbildētājs maksājumu nav veicis vispār.

Tiesa secina, ka aizdevējs atbilstoši Aizdevuma līguma 3.9. apakšpunktā noteiktajam saņemtos naudas līdzekļus sākotnēji novirzīja procentu par aizdevuma izmantošanu, aizdevuma summas, apkalpošanas maksas, izdevumu par maksas paziņojumu nosūtīšanu segšanai un nokavējumu procentu dzēšanai, kas aprēķināti dēļ atbildētāja haotiski veiktajiem maksājumiem vai maksājumu neveikšanas vispār.

Secīgi, no parāda aprēķina izsecināms, ka pamatsummas dzēšanai aizdevējs ieskaitījis 301,76 *euro*, kā rezultātā aizdevuma neatmaksātā parāda summa ir 3561,99 *euro*.

Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos faktiski neapstrīd, ka aizdevuma summas parāds nav segts, kā arī nav izteicis konkrētus iebildumus par neatmaksātās parāda summas apmēru. Vien norādīja uz to, ka līguma noteikumi konstruēti tā, lai būtu ārkārtīgi grūti atmaksāt aizdevuma pamatsummu.

Tiesai nav pamata apšaubīt atbildētājam izsniegtās, bet uz šodienu neatmaksātās aizdevuma summas apmēru, kā arī atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus par to, ka būtu veicis uzņemto saistību atmaksu pilnībā. Tāpat arī atbildētājs nepiedalījās tiesas sēdē, lai varētu izmantot savas tiesības sniegt mutvārdu paskaidrojumus, izsakot savus argumentus un apsvērumus.

Tādējādi tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams aizdevuma summas parāds 3561,99 *euro*.

[4.5] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja nolīgtos procentus par aizdevumu izmantošanu 213,04 *euro* par laika periodu no 2021. gada 12. decembra līdz 2022. gada 29. martam.

Atbildētājs savos rakstveida paskaidrojumos norādīja, ka viņam nepastāv šaubas par to, ka par nespēju pienācīgi pildīt līgumsaistības paredzētajā laikā no viņa tiek pieprasīta neproporcionāli liela kompensācija. Situācija, kad gandrīz puse no aizdevuma atmaksai paredzētās pārskaitījuma summas tiek novirzīta nesamērīgi lielu aizdevuma procentu segšanai, nekādi nav savienojama ar labticīguma prasībām. Atbildētāja ieskatā aizdevuma līgums ir netaisnīgs un tas neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumiem un aizskar atbildētāja kā patērētāja tiesības.

Savukārt prasītājas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka atbildētāja aizdevums kopā ar visiem izsniegšanas izdevumiem, termiņu un procentu likmi gadā atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteiktajam regulējumam. Konkrētajā gadījumā atbildētāja kredīta kopējo izmaksu pieaugums dienā un mēneša maksājums ir zemāki par Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktajām robežām. Līdz ar to uzskatāms, ka atbildētāja iebildumi ir nepamatoti.

[4.6] Tiesa atzina, ka tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp aizdevēju un atbildētāju uz Aizdevuma līguma pamata, atbildētājs ir uzskatāms par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta 3. punkta izpratnē, aizdevējs – par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1. panta 4. punkta izpratnē, bet šo pušu noslēgtais līgums uzskatāms par patērētāja kreditēšanas līgumiem minētā likuma 8. panta pirmās daļas izpratnē.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešo daļu, 5. panta otrās daļas 5. punktu, 8. panta $2.^2$ daļu, spriedumā norādīts, ka kredīta kopējās izmaksas patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kreditēšanu noteiktajā kārtībā. Par šā panta $2.^2$ daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,07 procentus dienā no kredīta summas.

Tiesa, izvērtējot atbildētāja aizdevumu kopā ar visiem izsniegšanas izdevumiem, tā atmaksas termiņu un procentu likmi gadā, konstatēja, ka kredīta kopējo izmaksu pieaugums dienā ir pat zemāks kā noteiktais 0,07 procentu apmērs dienā, līdz ar ko atzīstams, ka aizdevuma lietošanas procentu apmērs atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ un $2.^3$ daļai, kas noteic, ka patērētāja aizdevuma līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei.

Tādējādi tiesai nekonstatējot to, ka 2021. gada 9. marta aizdevuma līguma nosacījumi attiecībā uz atbildētāja norādi par nesamērīgi lieliem procentu maksājumiem, būtu atzīstami par netaisnīgiem līguma noteikumiem Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē, kas aizskar atbildētāja kā patērētāja tiesības, atbildētāja iebildumi atzīstami par nepamatotiem.

[4.7] Atsaucoties uz Civillikuma 1753., 1757., 1946., 1843. pantu, spriedumā norādīts, ka puses Aizdevuma līgumā pielīgušas aizņēmuma fiksēto likmi 32 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas. No lietā esošā parāda aprēķina redzams, ka aizdevējs atbildētāja veiktos maksājumus sākotnēji ieskaitījis vēl nenomaksāto procentu par aizdevuma lietošanu daļējai dzēšanai, tas ir, kopā 865,20 *euro*. Tāpat no lietā norādītajiem apstākļiem izriet, ka arī no atbildētāja veiktā maksājuma 100 *euro* pēc prasījuma cedēšanas, 93 *euro* ieskaitīti procentu par aizdevuma lietošanu daļējai dzēšanai, kā rezultātā prasītājs par laika periodu no 2021. gada 21. decembra līdz 2022. gada 29. martam aprēķinājis nolīgtos procentus par aizdevuma izmantošanu 213,04 *euro*.

Sākotnēji atbildētājs periodam, par kuru minētie procenti aprēķināti iebilda, norādot, ka nav saprotams to aprēķina periods un dienas. Savukārt pēc prasības pieteikuma precizējumu nosūtīšanas atbildētājam, kur prasītāja precizējusi procentu aprēķināšanas periodu, atbildētājs iebildumus nav izteicis.

Ievērojot norādīto, tiesa atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami nolīgtie procenti par aizdevuma izmantošanu 213,04 *euro* par laika periodu no 2021. gada 12. decembra līdz 2022. gada 29. martam.

[4.8] Atsaucoties uz Civillikuma 1753. pantu, 1652. panta pirmās daļas 3. punktu, 1765. pantu, spriedumā norādīts, ka prasītāja aprēķināja likumiskos nokavējuma procentus pēc aizdevēja vienpusējas atkāpšanās no līguma līdz prasības celšanas dienai, tas ir, par laika periodu no 2022. gada 29. marta līdz 2023. gada 8. maijam. Atbildētājs minēto procentu aprēķinu nav apstrīdējis un iebildumus nav cēlis.

Tādējādi tiesa, konstatējot atbildētāja pieļauto saistību izpildes kavējumu, atzīst, ka prasītājas lūgums par likumisko nokavējuma procentu piedziņu 236,58 *euro* apmērā ir pamatots un apmierināms.

[4.9] Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, Civillikuma 1759. pantu, Augstākās tiesas Civillietu departamenta atziņām (*sk. 2016. gada 29. janvāra lēmumu lietā Nr. SKC-1331/2016*), Senāta Civillietu departamenta senatoru kopsapulces 2021. gada 15. decembra lēmumu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6 % gadā no kopējās piedzītās summas par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei.

[4.10] Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama tās samaksātā valsts nodeva 395,10 *euro*. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, 40. panta pirmo daļu, 39. panta otro daļu, Ministru kabineta 2022. gada 11. janvāra noteikumu Nr. 20 ,,Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 14. un 15. punktu no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7 *euro* (lietas 88. - 95. lapa).

[5] Atbildētājs /Persona C/ iesniedza apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumu, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā, lūdzot Zemgales apgabaltiesu atcelt pilnībā Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumā ir izdarīti pretrunīgi secinājumi, nenoskaidrojot likumisko procentu aprēķināšanas kārtību, kā arī nav pareizi izvērtēta noslēgtā Aizdevuma līguma noteikumu atbilstība labas darījumu prakses principiem (lielākās daļas atbildētāja samaksātās summas novirzīšana procentu segšanai), tādēļ spriedums uzskatāms par nepamatotu un netaisnīgu, kā dēļ tas tiek pārsūdzēts pilnā apmērā.

Tiesa nospriesto balstījusi secinājumā, ka Aizdevuma līgums, kas noslēgts starp prasītāju un atbildētāju, ir likumam atbilstošs, tas ir, tiesa secinājusi, ka, izvērtējot izsniegto aizdevumu kopā ar izsniegšanas izdevumiem, atmaksas termiņu un procentu likmi gadā, konstatējams, ka kredīta kopējo izmaksu pieaugums dienā esot pat zemāks kā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā norādīto 0,07 procentu apmēru dienā.

Spriedumā nav atrodams, kā tiesa pie šāda secinājuma nonākusi, proti, nav skaidrots aprēķins par konkrētā aizdevuma dienas procentu likmi. No kredīta summas pašas par sevi un procentu maksājumos aprēķinātajām summām bez aprēķiniem nav iespējams nonākt pie secinājuma, kādu izdarījusi tiesa. Neraugoties uz to, spriedumā nav atspoguļots, kādi aprēķini veikti un kādi lielumi aprēķinos ņemti vērā. Tā kā spriedumā trūkst aprēķina atspoguļojuma, secināms, ka tiesa nav izvērtējusi, vai aizdevuma līgumā ir ievēroti Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumi, un vai arī šajā gadījumā aizdevuma līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Atbildētājs uzskata, ka tiesa nepamatoti balstījusies uz prasītājas norādītajiem apsvērumiem.

Tiesa izdara secinājumu, ka kredīta izmaksas ir atbilstošas normatīvajos aktos noteiktajam, bet tiesa nav pamatojusi, kādos aprēķinos ir balstīts tiesas secinājums, ka kredīta kopējās izmaksas ir atbilstošas godīgai darījumu praksei un normatīvajos aktos noteiktajam.

Spriedumā ietvertas tikai norādes par to, kur atrodama informācija un kādi aprēķinu kalkulatori, taču, lai pamatotu savu motivāciju, tiesai spriedumā bija jāatspoguļo, kā aprēķins veikts, kādi lielumi izmantoti aprēķinā, un kā tā nonākusi līdz secinājumam, ka kredīts un tā nosacījumi ir atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Nav tiesiski, ka spriedumā ir ietverts nevis konkrētās lietas apstākļu detalizēts izvērtējums, bet norādes uz lietā neesošu informāciju.

[5.2] Atbildētājs paskaidrojumos par prasību norādījis, ka, saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteikto aizdevuma līgums ir netaisnīgs, jo nepārprotami uzliek atbildētājam kā patērētājam neproporcionāli lielu līgumsodu, tajā paredzētie noteikumi ir pretēji labticīguma principam un ir nelabvēlīgāki atbildētājam kā patērētājam. Atbildētājs noslēdzis distances līgumu, kas nozīmē, ka viņam atsūtīts iepriekš sagatavots līgums, kura tekstā nebija iespēju veikt korekcijas, pat, ja tajā brīdī atbildētājs būtu vēlējies to darīt. Tātad atbildētājam nebija nekādu iespēju izteikt iebildumus par līguma saturu, līdz ar to nevar uzskatīt, ka līgums būtu ticis savstarpēji apspriests. Šim faktam tiesa nav pievērsusi uzmanību.

Atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešo daļu, 5. panta pirmo daļu, otrās daļas 5. punktu, apelācijas sūdzībā norādīts, ka, vispārzināms, ka patērētāji distances līgumus slēdz tikai vajadzības spiesti. Saprotams arī, ka iepriekš sagatavoto līgumu atbildētājam nebija iespējams mainīt, tajā skaitā, parakstot līgumu, atbildētājam nebija iespējas apspriest vai mainīt līguma noteikumus. Šādus apstākļus nevar uzskatīt par situāciju, kurā līgumslēdzējām pusēm būtu vienlīdzīgas tiesības.

Turklāt nav šaubu, ka tādi līguma noteikumi, kas paredz lielāko daļu no atmaksātās summas novirzīt nesamērīgi lielo procentu maksājumu segšanai, un kurus nav bijusi iespēja apspriest, atbildētāju nostāda nevienlīdzīgā situācijā. Tiesas norādītais, ka procentu maksājumi ir atbilstoši likumā noteiktajam, neiztur kritiku, proti, tiesa savu secinājumu nav atspoguļojusi ar aprēķiniem.

Ņemot vērā neadekvāto procentu apmēru, kuru segšanai novirzīti atbildētāja samaksātie naudas līdzekļi, nav pareizi noteikts arī neatmaksātās parāda pamatsummas lielums, jo atbildētājs uzskata, ka ir samaksājis lielāku pamatsummas daļu. Tiesai būtu jāsamazina procentu apmērs līdz taisnīgam apmēram

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka savu līguma eksemplāru par aizdevumu atbildētājs saņēmis tikai pēc tam, kad jau bija piekritis līguma noteikumiem. Līguma slēgšanas brīdī pastāvošo apstākļu dēļ nav pievērsis uzmanību nesamērīgajai aizdevuma atmaksas procentu likmei (lietas 104. - 106. lapa).

[6] Apelācijas sūdzības iesniedzējs atbildētājs /Persona C/ tiesas sēdē neieradās.

2025. gada 10. februārī tiesā saņemts /Persona C/ iesniegums ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu uz vienu mēnesi atbildētāja darbnespējas dēļ. Iesniegumam pievienota Darbnespējas lapas /numurs/ kopija, kura 2025. gada 7. februārī izsniegta atbildētājam /Persona C/ (lietas 147. - 148. lapa).

Zemgales apgabaltiesa, ņemot vērā, ka par civillietas izskatīšanu atbildētājam paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, atbildētājam nosūtīta saite, nodrošinot iespēju pieslēgties tiesas sēdei attālināti, izmantojot *Cisco Meeting* platformu, atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka veselības stāvokļa dēļ viņš nevar piedalīties lietas izskatīšanā, nav iesniedzis pierādījumus, ka viņam saslimšanas dēļ būtu noteikts mājas režīms, tiesa atzina atbildētāja neierašanos tiesas sēdē par neattaisnojošu, līdz ar to nolēma skatīt civillietu bez atbildētāja /Persona C/ klātbūtnes.

[7] Prasītājas /Organizācija A/ pārstāves /Organizācija B/ pārstāve /Persona B/ tiesas sēdē atbildētāja apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja prasību pilnā apjomā uz prasības pieteikuma precizējumos norādītā pamata, papildus paskaidroja, ka noslēdzot Aizdevuma līgumu ar atbildētāju, ir ievērots Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā noteiktais ierobežojums kredīta kopējo izmaksu pieaugumam 0,07 % dienā, iesniedza kopējo izmaksu pieauguma aprēķinu, norādot, ka atbilstoši aprēķinā izmantotājai formulai konkrētajā gadījumā kopējo izmaksu pieaugums ir 0,05804 (lietas 151. lapa).

Prasītājas pārstāve attiecībā uz atbildētāja iebildumiem apelācijas sūdzībā par to, ka starp prasītāju un atbildētāju noslēgts distances līgums, un atbildētājam nebija iespējas to ietekmēt, norādīja, ka noslēgtais līgums ir

pārkreditācijas līgums, sākotnēji ar atbildētāju bija noslēgts aizdevuma līgums, kurš netika izpildīts pilnā apmērā, tāpēc noslēgts jauns līgums ar atjaunotu maksājumu grafiku un aizdevuma izmantošanas termiņu. Paskaidroja, ka atbildētājam bija iespēja vai nu izpildīt iepriekšējo līgumu, vai veikt pārkreditāciju, konkrētajā gadījumā pie līguma pārkreditācijas bijušas papildu izmaksas 50 *euro*, kas pievienotas aizdevuma pamatsummai; atbildētājam bija iespēja šo pārkreditācijas līgumu neparakstīt un turpināt pildīt iepriekšējo aizdevuma līgumu, tāpēc nav pamatoti norādīts, ka netika apspriesti noteikumi, ar atbildētāju saskaņots atmaksas termiņš. Līgumam pievienots maksājumu grafiks, kurā atbildētājs redzēja cik liela summa būs jāmaksā ikmēneša maksājumā un atbildētājam bija iespēja izvērtēt savas iespējas samaksāt ikmēneša maksājumu.

Prasītājas pārstāve paskaidroja, ka atbildētāja iebildumi apelācijas sūdzībā par nesamērīgi augstajiem procentu maksājumiem nav pamatoti, Aizdevuma līgumam piemērots anuitātes princips, kad katru mēnesi maksājama vienāda summa, sākotnēji procentu summa lielāka, pēc tam tā samazinās, to atbildētājs redzēja līgumam pievienotajā maksājumu grafikā.

Motīvu daļa

[8] Zemgales apgabaltiesa, noklausījusies prasītājas pārstāves paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka atbildētāja /Persona C/ apelācijas sūdzība nav pamatota, prasība pamatota un apmierināma pilnīgi.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmās daļas noteikumiem apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts apelācijas sūdzībā.

Atbildētājs /Persona C/ ar iesniegto apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumu pārsūdzējis pilnā apjomā.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 430. panta trešo daļu fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā nav strīda par pirmās instances tiesas konstatētajiem faktiem, kas norādīti šī sprieduma 4.1., 4.2. punktā, atreferējot Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumu, tostarp nav strīda par šādiem faktiem.

2021. gada 9. martā starp /Organizācija D/ un atbildētāju noslēgts aizdevuma līgums Nr. /numurs/ saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums 3863,75 *euro* uz 49 mēnešiem jeb līdz 2025. gada 25. martam, ieturot komisijas maksu 50 *euro* no aizdevuma summas par līguma noformēšanu. Aizdevuma līgumā norādīts, ka aizdevuma summa 3813,75 *euro* izsniegta aizņēmēja vietā samaksājot no līguma Nr. /numurs/ izrietošās maksājumu saistības pret /Organizācija D/ (lietas 10. lapa).

No lietas materiāliem pievienotā ,/Organizācija G/ konta pārskata izdrukas redzams, ka /Persona C/ 2018. gada 19. jūlijā saņēmis naudas līdzekļus 4500 *euro* saskaņā ar līgumu Nr. /numurs/ (lietas 17. lapa).

2022. gada 29. martā /Organizācija D/ nosūtīja atbildētājam paziņojumu par vienpusēju pirmstermiņa atkāpšanos no līguma, kurā norādīts, ka /Organizācija D/ vairākkārtēji brīdinājusi atbildētāju par Aizdevuma līguma saistību izpildes kavējuma sekām, uzkrāto parādu un iespēju novērst Aizdevuma līgumā noteiktās pārkāpuma sekas, tomēr saistības ir palikušas neizpildītas. Atbildētājam paziņots, ka aizdevuma līgums Nr. /numurs/ tiek vienpusēji izbeigts 2022. gada 29. martā, parāds Aizdevuma līguma izbeigšanas dienā 3973,31 (lietas 31. lapa).

2022. gada 30. martā /Organizācija D/ cedēja /Organizācija C/ prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no Aizdevuma līguma Nr. /numurs/, tostarp galvenais parāds 3561,99 *euro* un procenti 306,04 *euro*, saskaņā ar 2020. gada 5. augustā noslēgto cesijas līgumu (turpmāk arī Cesijas līgums) (lietas 26. - 28. lapa).

2022. gada 30. martā prasītājas pārstāvis /Organizācija B/ nosūtīja atbildētājam paziņojumu par prasījuma tiesību cesiju, informējot, ka /Organizācija D/ cedējusi prasītājai atbildētāja parādsaistību prasījuma tiesības ar

tiesībām prasīt līgumsodu/nokavējuma procentus, zaudējumus un citus blakus prasījumus, kas radušies 2021. gada 9. marta aizdevuma līguma Nr. /numurs/ neizpildes rezultātā (lietas 29. lapa).

[11] Civilprocesa likuma 432. panta piektajā daļā noteikts, ka, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas 2024. gada 27. februāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. panta piektās daļas noteikumiem atzīst, ka Civilprocesa likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

[12] Atbildētājs apelācijas sūdzībā norādījis, ka tiesa nav izvērtējusi, vai Aizdevuma līgumā ir ievēroti Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumi, vai Aizdevuma līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei, tiesa nav atspoguļojusi, kā aprēķins veikts, kādi lielumi izmantoti aprēķinā, un kā tiesa nonākusi pie secinājuma, ka kredīts un tā nosacījumi ir atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, proti, kredīta kopējo izmaksu pieaugums dienā ir pat zemāks kā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā norādīto 0,07 % apmēru dienā.

Apelatora ieskatā Aizdevuma līgums ir netaisnīgs, jo uzliek atbildētājam kā patērētājam neproporcionāli lielu līgumsodu, tajā paredzētie noteikumi ir pretēji labticīguma principam un ir nelabvēlīgāki atbildētājam kā patērētājam. Līguma noteikumi, kas paredz lielāko daļu no atmaksātās summas novirzīt nesamērīgi lielo procentu maksājumu segšanai, un kurus nav bijusi iespēja apspriest, atbildētāju nostāda nevienlīdzīgā situācijā.

[13] Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka atbildētāja apelācijas sūdzība nav pamatota.

Pirmās instances tiesa pamatoti, ņemot vērā darījuma dalībniekus, Aizdevuma līguma noteikumus un aizdevuma veidu, atzina, ka tiesiskajās attiecībās, kas izveidojās starp /Organizācija D/ un /Persona C/ uz Aizdevuma līguma pamata, atbildētājs ir uzskatāms par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta 3. punkta izpratnē, bet /Organizācija D/, kuras prasījuma tiesību pārņēmēja ir prasītāja, – par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1. panta 4. punkta izpratnē, savukārt aizdevuma līgums uzskatāms par patērētāja kreditēšanas līgumu minētā likuma 8. panta pirmās daļas izpratnē. Līdz ar to tiesa pamatoti pušu tiesiskās attiecības ir vērtējusi, piemērojot ne tikai Civillikuma normas, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas kā speciālās tiesību normas.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 2. pantam likuma mērķis ir nodrošināt patērētājiem iespēju īstenot un aizsargāt savas likumīgās tiesības, kā arī aizsargāt patērētāju kolektīvās intereses.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Minētās tiesību normas formulējums ļauj secināt, ka likums noteic tiesai pienākumu izvērtēt līguma, kas noslēgts ar patērētāju, noteikumu atbilstību labticīguma prasībām un tos nepiemērot, ja šādi noteikumi ir netaisnīgi no patērētāju tiesību viedokļa neatkarīgi no tā, vai patērētājs cēlis kādus konkrētus iebildumus (*sk. Augstākās tiesas 2013. gada 12. marta spriedumu lietā Nr. SKC-108/2013 (C39122208), 2015. gada 20. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-19/2015 (C28280410), 2016. gada 30. decembra spriedumu lietā Nr. SKC-459/2016 (C33417911), 2017. gada 31. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-99/2017 (C12172813), 2017. gada 30. novembra spriedumu lietā Nr. SKC-313/2017, 2018. gada 26. janvāra spriedumu lietā Nr. SKC-71/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0126.C30385314.2.S), 2018. gada 14. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-63/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0214.C31463711.1.S), Augstākās tiesas 2018. gada 11. septembra spriedumu lietā Nr. SKC-126/2018 (C07047314)*).

No pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Zemgales rajona tiesa ir izpildījusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitajā daļā tiesai noteikto pienākumu, tiesa izvērtējusi Aizdevuma līguma atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām un pamatoti secinājusi, ka Aizdevuma līguma izmaksas atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ un $2.^3$ daļas prasībām. Tas, ka spriedumā nav ietverts kredīta kopējo izmaksu aprēķins, nedod pamatu secināt, ka pirmās instances tiesas spriedums ir nepamatots un netaisnīgs kā to uzskata apelators.

[14] Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ daļa noteic, ka patērētāja kreditēšanas līguma izmaksas ir samērīgas un atbilstošas godīgai darījumu praksei. Kredīta kopējās izmaksas patērētājam aprēķina normatīvajos aktos par patērētāju kreditēšanu noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļu par šā panta $2.^2$ daļā minētajām prasībām neatbilstošām uzskata tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,07 % dienā no kredīta summas.

Jēdziena ,,kredīta kopējās izmaksas patērētājam" definīcija sniegta Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1. panta 9. punktā. Minētā tiesību norma likumā ieviesta atbilstoši Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK, 3. panta ,,g" punktam. Saskaņā ar šo direktīvas normu par kredīta kopējām izmaksām patērētājam uzskatāmas visas izmaksas, tostarp procenti, komisijas nauda, nodokļi un jebkādi citi maksājumi, kas patērētājam jāmaksā saistībā ar kredītlīgumu un kas ir kreditoram zināmi, izņemot notāra izmaksas (*sk. Senāta 2020. gada 22. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-436/2020, lieta Nr. /numurs/, ECLI:LV:AT:2020:1222.A420185217.14.S 7.punktu*).

Atbilstoši Ministru kabineta 2016. gada 25. oktobra noteikumiem Nr. 691 ,,Noteikumi par patērētāja kreditēšanu" (turpmāk arī noteikumi Nr. 691) kopējā summa, kas jāmaksā patērētājam, – summa, ko veido kredīta kopējā summa un kredīta kopējās izmaksas patērētājam (2.1. punkts), gada procentu likme – kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kas izteiktas gada procentos no patērētājam piešķirtās kredīta kopējās summas, iekļaujot izmaksas saskaņā ar šo noteikumu 5., 6. un 7. punktu (2.2. punkts); aizņēmuma likme – procentu likme, kas izteikta kā fiksēti vai mainīgi procenti, ko katru gadu piemēro izņemtajai kredīta summai (2.3. punkts).

Satversmes tiesa 2020. gada 12. februāra spriedumā lietā Nr. 2019-05-01 ,,Par 2018. gada 4. oktobra likuma ,,Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā" 1. panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1. un 105. pantam" norādīja, ka no apstrīdētās normas (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļa redakcijā no 2019. gada 1. jūlija) nepārprotami izriet, ka kredīta kopējās izmaksas patērētājam nedrīkst pārsniegt 0,07 procentus dienā no kredīta summas. Vai kredīta kopējās izmaksas patērētājam atbilst šim maksimāli pieļaujamam apmēram, tas katrā konkrētajā gadījumā visupirms ir jāpārbauda kredīta devējam.

Lai pareizi piemērotu apstrīdēto normu un aprēķinātu maksimāli pieļaujamās kredīta kopējās izmaksas patērētājam dienā, personai var būt nepieciešamas zināšanas finanšu jomā. Taču tiesību norma var būt pietiekami skaidra un paredzama arī tad, ja personai šīs normas tvēruma noskaidrošanai nepieciešama atbilstoša palīdzība (*sk. Satversmes tiesas 2019. gada 21. februāra sprieduma lietā Nr. 2018-10-0103 18.1. punktu*). Tātad, ja persona pati nespēj noskaidrot apstrīdētajā normā ietvertā regulējuma saturu, tā var to noskaidrot ar attiecīgās jomas ekspertu un juristu palīdzību. Turklāt atbilstoši Ministru kabineta 2016. gada 25. oktobra noteikumu Nr. 691 ,,Noteikumi par patērētāja kreditēšanu" 20. un 21. punktam patērētāju kreditēšanas joma pati par sevi paredz kredīta devēja pienākumu saprotamā un vienkāršā veidā izskaidrot patērētājam piedāvātā pakalpojuma būtību, lai tas spētu pieņemt uz patiesu un pilnīgu informāciju balstītu lēmumu par līguma slēgšanu (*sk. Satversmes tiesas 2020. gada 12. februāra sprieduma lietā Nr. 2019-05-01 19.2.2. punktu*).

Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (turpmāk arī PTAC), kura darbības mērķis ir efektīvas patērētāju tiesību un interešu aizsardzības nodrošināšana (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 25. panta trešā daļa, Ministru kabineta 2006. gada 1. augusta noteikumu Nr. 632 „Patērētāju tiesību aizsardzības centra nolikums" 2. punkts), un viena no funkcijām ir patērētāju tiesību ievērošanas uzraudzība līgumu projektos un līgumos, ko patērētāji slēdz ar ražotājiem, pārdevējiem vai pakalpojumu sniedzējiem (Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 25. panta ceturtās

daļas 6. punkts), veic noteikumu Nr. 691 ievērošanas uzraudzību (noteikumu Nr.691 4. punkts), ir izstrādājis trīs kalkulatorus, kas pieejami interneta vietnē /Tīmekļvietne A/, ar kuru palīdzību var aprēķināt izmaksas un pārbaudīt, vai aizdevējs ir ievērojis Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļā noteikto izmaksu pieauguma robežu (redzot faktisko izmaksu % pieaugumu), kā arī, izmantojot dažādu informāciju, kas ir pieejama par kredīta izmaksām un termiņiem.

[15] Atbilstoši PTAC mājas lapā esošajam kalkulatoram#2, kas piemērojams konkrētajā gadījumā, aizdevuma līguma atbilstība Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^3$ daļas prasībām pārbaudāma, ievadot kalkulatorā šādus datus: kopējā kredīta summa, kredīta atmaksas termiņš (mēneši), aizņēmuma likme gadā, visas kredīta komisijas, izmaksas, kas nav procenti (kopsumma atmaksas periodā).

Aizdevuma līguma Speciālo noteikumu 3. punkts paredz, ka aizņēmējs atmaksā izsniegto aizdevuma summu, komisiju par līguma noformēšanu, aizņēmuma procentus un aizdevuma ikmēneša apkalpošanas maksu saskaņā ar līgumā ietverto grafiku.

Aizdevuma līguma Speciālajos noteikumos un Eiropas patēriņa kredīta standartinformācijā norādīts:

aizdevuma kopējā summa 3863,75 *euro*, kas tiek izsniegta šādi – 50 *euro* komisijas maksas par līguma noformēšanu samaksa, 3813,75 *euro* izsniegti aizņēmēja vietā samaksājot no līguma Nr. /numurs/ izrietošās maksājumu saistības pret /Organizācija D/;

aizdevuma atmaksas termiņš – 2025. gada 25. marts;

aizdevuma procentu likme 32 % gadā no neatmaksātās aizdevuma summas;

gada procentu likme (GPL) saskaņā ar MK Noteikumiem Nr. 691 39,02 %;

aizdevuma ikmēneša apkalpošanas maksa 1,50 *euro* mēnesī (kopā 72 *euro*);

kopējā līguma ietvaros atmaksājamā summa ir 7073,08 *euro*.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārējo noteikumu 3.4. punktu apkalpošanas maksa ir atlīdzība, ko aizņēmējs maksā aizdevējam par līguma apkalpošanu; apkalpošanas maksu aizņēmējs maksā grafikā norādītajā apmērā un termiņā.

Maksājumu grafikā norādītie dati apstiprina, ka kopējā saskaņā ar Aizdevuma līgumu atmaksājamā summa ir 7073,08 *euro.*

Aizdevuma līguma Speciālo noteikumu 6. punkts paredz, ka grafikā noteikto maksājumu kavējuma gadījumā aizņēmējs maksā nokavējuma procentus 0,10000 % dienā (gadā 36%) no kavētās maksājumu summas (izņemot aizņēmuma procentus) par katru nokavēto dienu.

Tiesa atzīst, ka, veicot aprēķinu, kredīta kopējās izmaksās iekļaujama aizdevuma ikmēneša apkalpošanas maksa 72 *euro* (1,50 *euro* mēnesī). Kredīta kopējās izmaksās nav iekļaujama nokavējuma procentu summu, jo, slēdzot līgumu, tā nav un nevar būt zināma un provizoriski to nav iespējams noteikt. Citi maksājumi Aizdevuma līgumā nav noteikti.

Patērētāju tiesību aizsardzības centra kredīta izmaksu kalkulatorā (pieejams /Tīmekļvietne A/), ievadot Aizdevuma līguma datus (kopējo kredīta summu – 3863,75 *euro*, atmaksas termiņu, aizņēmuma likmi gadā % - 32 %, visas kredīta komisijas, izmaksas, kas nav % - apkalpošanas maksa) tiek iegūts izmaksu % pieaugums dienā 0,0553 %, kas ir zem likumā noteiktā kredīta izmaksu sliekšņa 0,07 % dienā.

[16] Tiesa piekrīt prasītājas pārstāves viedoklim, ka kopējo izmaksu pieaugumu ir iespējams noteikt arī izmantojot prasītājas pārstāves norādīto formulu:

Y= (x-z) / m /z x 100,

kur Y – kopējo kredīta izmaksu pieaugums, X – kopējā atmaksājamā summa, iekļaujot visas ar kredītu saistītās izmaksas (7073,08 *euro*), Z – kredīta pamatsumma (3863,75 *euro*), M – kredīta izmantošanas dienu skaits (1431),

Y= (7073,08 – 3863,75) / 1431 / 3863,75 x 100 = 0,05805 %

Tādējādi arī veicot aprēķinu pēc minētās formulas, secināms, ka kredīta kopējās izmaksas nepārsniedz 0,07 % dienā no kredīta summas.

[17] Ievērojot norādīto, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka atbildētāja viedoklis, ka Aizdevuma līgums neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta $2.^2$ un $2.^3$ daļas prasībām, nav pamatots.

[18] Zemgales apgabaltiesa, pretēji apelatora viedoklim, atzīst, ka Aizdevuma līgumā nav ietverti noteikumi, kas būtu atzīstami par netaisnīgiem atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. un 6. pantam.

Aizdevuma līgums neparedz līgumsoda samaksu līgumsaistību neizpildes vai nepienācīgas izpildes gadījumā, savukārt Aizdevuma līgumā paredzētie nokavējuma procenti 0,10000 % dienā (gadā 36%) no kavētās maksājumu summas (izņemot aizņēmuma procentus) par katru nokavēto dienu, kas aizņēmējam jāmaksā grafikā noteikto maksājumu kavējuma gadījumā, ir samērīgi un nav atzīstami par netaisnīgiem no patērētāju tiesību aizsardzības viedokļa.

No parāda aprēķina redzams, ka no atbildētāja veiktajiem maksājumiem nokavējuma procentu samaksai aizdevējs ieskaitījis 0,76 *euro*.

Attiecībā uz apelatora argumentu, ka līguma noteikumi paredz lielāko daļu no atmaksātās summas novirzīt nesamērīgi lielo procentu maksājumu segšanai, norādāms, ka prasītājas pārstāve pamatoti, atsaucoties uz Aizdevuma līgumā ietverto maksājuma grafiku, paskaidroja, ka Aizdevuma līgumam piemērots anuitātes princips, kad katru mēnesi maksājama vienāda summa, sākotnēji procentu summa lielāka, pēc tam tā samazinās, to atbildētājs redzēja līgumam pievienotajā maksājumu grafikā.

[19] Kā norādīts sprieduma 11. punktā, Zemgales apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1934., 1943. pantu no atbildētāja prasītājas labā piedzenams aizdevuma summas parāds 3561,99 *euro*.

Saskaņā ar Civillikuma 1753., 1756. pantu, 1946. panta pirmo daļu no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu 213,04 *euro* par laika posmu no 2021. gada 12. decembra līdz 2022. gada 28. martam (ieskaitot).

Saskaņā ar Civillikuma 1753., 1756. pantu, 1765. panta pirmo, otro daļu no atbildētāja prasītājas labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti 236,58 *euro* par laika posmu no 2022. gada 29. marta līdz 2023. gada 8. maijam.

[20] Par tiesas izdevumiem.

[20.1] Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja prasītājas labā piedzenama par prasības pieteikumu samaksātā valsts nodeva 395,10 *euro* (lietas 8., 9. lapa).

[20.2] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu, otro daļu, 40. panta pirmo daļu un Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumu Nr.20 ,,Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 5., 14. punktu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par tiesas dokumentu piegādāšanu 7 *euro* (lietas 2. lapa).

[21] Civilprocesa likuma 195. panta pirmā daļa noteic, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Civillikuma 1765. panta pirmā daļa paredz, ka gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 15. decembra senatoru kopsapulces lēmumu lietas dalībniekam atbilstoši Civilprocesa likuma 195. panta pirmās daļas noteikumiem pienākas procenti ne vien par pamatparādu, kura atmaksa nav notikusi sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā, bet arī par citiem maksājumiem, kuri parādniekam bija jāveic šajā termiņā, tostarp par piedzītajām summām, kas izriet no apmierinātajiem blakus prasījumiem, kā arī par piedzītajiem tiesāšanās izdevumiem (*sk. Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 15. decembra senatoru kopsapulces lēmuma 2. punktu*).

[22] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot izklāstīto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 433., 434. pantu Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

/Organizācija A/ prasību apmierināt.

Piedzīt no /Persona C/ /Organizācija A/ labā parādu 3561,99 *euro*, procentus par aizdevuma izmantošanu 213,04 *euro* par laika posmu no 2021. gada 21. decembra līdz 2022. gada 28. martam, likumiskos nokavējuma procentus 236,58 *euro* par laika posmu no 2022. gada 29. marta līdz 2023. gada 8. maijam un tiesas izdevumus 395,10 *euro,* kopā – 4406,71 *euro*.

Piedzītās summas samaksa veicama /Organizācija B/ ,,Swedbank" AS norēķinu kontā /konta numurs/.

Noteikt /Organizācija A/ tiesības saņemt no atbildētāja /Persona C/ likumiskos procentus - 6 % gadā no kopējās piedzītās summas par laika posmu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /Persona C/ valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7 *euro*.

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa valsts ienākumos veicama kontā: saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis: ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C73448023.

Noteikt /Persona C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Civilprocesa likuma 451., 452. pantā paredzētajos gadījumos trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese (*paraksts) S. Maršāne

Tiesnese (*paraksts) I. Belicka

Tiesnese (*paraksts) I. Skudra

*Dokuments parakstīts elektroniski ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.